

Så omkring det andet omkring disse her fremskridt: Jeg sagde i min indledende tale, at der både er plusser og minusser i denne traktat. Det er da reel snak. Det, jeg så bare sagde, det var, at minusserne for flertallet i SF er større end plusserne – det er substansen i det her – og det gælder ikke mindst det forhold, at der er mere union på det retlige område, og det forhold, at udvidelsesprocessen er helt utilfredsstillende dækket ind af denne her traktat.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Det skal ikke hænge i luften, at undertegnede har offentliggjort nogle interne dokumenter. Det er såmænd et dokument fra landsmødet i SF, og jeg går ikke ud fra, at det er et internt dokument. Det er det, jeg henholder mig til. Her er de fem krav, som SF siden hen stillede, opregnet.

Lad mig derudover sige: Når hr. Holger K. Nielsen siger, at der er plusser og minusser, så lad mig dog få svar på det spørgsmål, jeg stiller: Er der plusser på arbejdsmarkedspolitikken, er der plusser på nærhedspolitikken og de andre områder? Det vil jeg faktisk meget gerne vide.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Holger K. Nielsen for en kort bemærkning, og så bliver det hr. Kristian Thulesen Dahls tur.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Som jeg har sagt til hr. Ove Fich: Der er små plusser på områder, som efter min vurdering ikke er særlig betydningsfulde, og som ikke kan opveje de minusser, der er i det forhold, at der er mere union i denne her traktat. Det er det, som er vores vurdering, det er en politisk vurdering, og sådan er det.

Og så kan jeg altså ikke forstå, hvad det her nu drejer sig om. Hr. Ove Fich fremdrog da ikke vores landsmødeudtalelse som noget, vi kunne have fremlagt i forhandlingerne med regeringen i sin tid. Den landsmødeudtalelse blev jo vedtaget for en måned siden. Det, jeg siger, er, at den landsmødeudtalelse og de krav, der er deri, fuldstændig svarer til, hvad vi fremlagde for regeringen i december 1995. Alt andet er vildledning af befolkningen, og hvis hr. Ove Fich vil fortsætte med det, så er vi nødt til at fortælle, at det er vildledning. Det har ingen realitet i sig.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Må jeg ikke godt først sige til hr. Ole Stavad, som synes, at det er frygteligt, at der nu er en mulighed for at henvise til noget i Norge omkring Schengensamarbejdet, at det jo ikke er modstanderne af Schengensamarbejdet, der begyndte med at inddrage de øvrige nordiske lande og deres forhold i den danske debat.

Det var jo om nogen tilhængerne, der gjorde det, da vi behandlede Schengenkonventionen her i Folketinget tidligere i år. Her fik vi modstandere at vide hver eneste gang, at sagde vi nej fra dansk side, så ville vi jo komme til at stå helt alene i Norden med dette nej og stå uden for Schengen, og alle de andre ville jo gerne være med. Det var jo det, vi fik at vide, og dermed forsøgte man at lægge pres på Danmark for at træde ind i Schengen ved at sige, at ellers ville vi stå helt alene.

Nu er situationen altså en anden. Nu er situationen den, at der i hvert fald er en norsk regering – der godt nok er i mindretal i Stortinget – som ønsker noget andet, en norsk regering, der nu sagligt vil undersøge, om det er i overensstemmelse med den norske forfatning at være medlem af Schengensamarbejdet.

Det kan da godt være, de når frem til, at der er problemer. Hvorfor skulle det ikke kunne være en mulighed? Hvorfor er det bare en mulighed? Hver gang det handler om, at man skal gå ind i et større samarbejde, hver gang man skal afgive suveræniteten, så er der ikke problemer i det. Selvfølgelig kan der være det.

Så må jeg sige til udenrigsministeren – som jo brugte en hel del tid i starten af sin svartale på mit ordførerindlæg og tak for det – at udenrigsministeren jo fuldstændig har misforstået sagen, når det fremstilles, som om jeg forsøger eller forsøgte at nedgøre politiske modstandere. Det har jeg overhovedet ikke noget ønske om, tværtimod, jeg har meget, meget stor respekt for mange af de politikere, som arbejder for andre standpunkter end dem, jeg arbejder for. Lad det være sagt.

Men jeg ønsker selvfølgelig at anklage og angribe EU-tilhængerne for de fortællinger og den form for EU-debat, der har været ført i Danmark, hvor man jo reelt, hver eneste gang vi har skullet til en afstemning, har forsøgt at få afstemningen til lige at dreje sig om det her skridt, og så skulle vi til gengæld ikke længere. Det har vælgerne fået at vide – og så har dagsordenen reelt været en helt anden.